

Farní zpravodaj

2016 / 3

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

Září

Vážení čtenáři, zdravím a vyprošuji Boží požehnání a přeji radost z mnoha velikých Božích darů, které se nám dostává. S Vděčností a poděkováním za prožité prázdniny a farní tábor, tak i za festival Hariet. S pohledem na Krista je i budoucnost nadějná a smysluplná. Čekají nás technicky náročné opravy střechy kostela, ale s Božím požehnáním i Vaší pomocí se určitě podaří uskutečnit. V mnoha směrech je nám nabízeno poznání Božího milosrdenství, tak jej využijme k posvěcení vlastních životů a rozmnožíme duchovní hřivny.

P. Olda Kučera

VOLÁNÍ O POMOC ČÍSLO 2

Někteří čtenáři si možná vybaví nadpis článku Volání o pomoc, který vyšel v našem zpravodaji přesně před rokem. Tehdy šlo především o nedostatek článků do Farního zpravodaje, a tudíž hrozilo, že nebudeme mít o čem psát. Situace se v tomto směru změnila k lepšímu a nám zbývá jenom poděkovat všem, kdo články od té doby posílají a komu není lhostejné, zda farní časopis bude dále jednou za čtvrt roku k dispozici. Ke změně došlo i v počtu členů redakční rady, ale v tomto případě to byla změna k horšímu – ubyl šéfredaktor a jeden dlouholetý člen. Sice nám hodně vypomohl jeden ze studentů, ale kvůli studijním povinnostem nemohl v práci pokračovat. **Proto naléhavě sháníme dobrovolníky pro pomoc při technickém zpracování a korektuře textů.** Ideální by byl člověk, který rozumí programům a umí zpracovávat texty. Kdyby se takových nadšenců našlo více, nebude to ke škodě. Kladu si otázku, kam se poděli všichni letos biřmovaní v naší farnosti? Byli vybaveni Duchem svatým a poslání šířit dál Kristovu lásku. Zcela jistě mají svoje vlastní problémy a starosti. A co my, kteří jsme touto silou vybaveni už léta? Jak svoje dary rozmnožíme?

Tyto starosti netrápí jenom naši farnost, jak potvrzuje citace z jedné diecézní konference v Brně. Zabývala se otázkou farních periodik a tiskovin: „Tvorba farních věstníků je rozhodně týmovou záležitostí. Je dobré mít pevnou redakční radu složenou z 5-6 lidí.“ A z komentáře diecézního pastoračního plánu Královéhradecké diecéze: „Farní časopis má informovat o dění ve farnosti, ale zároveň podporovat vědomí, že farnost je součástí celku – diecéze. Úkolem vydávání časopisu je zainteresovat i staré a nemocné lidi, aby se cítili součástí farnosti a mohli pomáhat modlitbou (díky tomu, že mají přehled o tom, co se děje). Nabídka farních periodik patří k dlouhodobým cílům pastorace, protože podporuje růst farnosti jako společenství.“

Jsme si vědomi, že vydávání časopisu patří ke službě a jako každá služba přináší starosti, ale i radosti. Zkusme si navzájem udělat radost – vy tím, že se někdo přidá a vypomůže při výrobě, tisku a distribuci časopisu, a my tím, že vytrváme a přineseme vám střípky z života naší farnosti a diecéze. Modleme se za to společně.

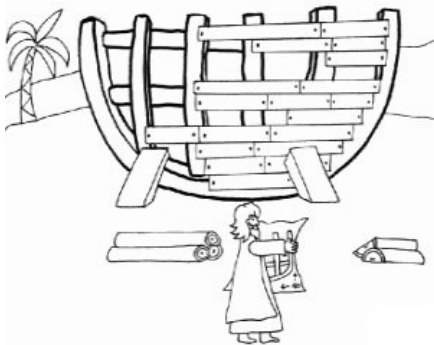
Za redakční radu Farního zpravodaje Marie Souradová

CÍRKEVNÍ HUMOR

Pán řekl Noemu:

„Za šest měsíců na Zem sešlu déšť, který bude trvat čtyřicet dní a nocí. Voda zaplaví celou zemi, hory i údolí, a všechno zlé bude zničeno. Chci, abys postavil archu a zachránil pár zvířat od každého druhu. Tady na ni máš plány.“

Šest měsíců uplynulo jako voda. Obloha se zatáhla a začal padat déšť. Noe seděl na dvorku a plakal. „Proč jsi nepostavil archu, jak jsem ti přikázal?“ zeptal se ho Bůh, „Odpusť mi, Pane,“ řekl Noe. „Snažil jsem se, seč jsem mohl, ale stalo se tolik věcí. Plány, které jsi mi dal, město neschválilo, a tak jsem musel nechat udělat nové. Pak jsem měl další problémy, protože město tvrdilo, že Archa je nepovolená stavba, takže jsem musel běžet na katastr sehnat si k ní povolení. Lesnická správa požadovala povolení ke kácení stromů a byl jsem zažalován ochránci zvířat za odchyt zvířete. Ministerstvo životního prostředí požadovalo vyjádření o ekologických důsledcích záplavy. Vnitro ode mě chtělo předběžné plány šíření vody. Na finančním úřadě zablokovali má aktiva, protože tvrdili, že se snažím vyhnout placení daní tím, že opustím zemi. Úřad práce měl podezření, že ilegálně zaměstnávám Ukrajince, takže jsem musel dokazovat opak. Je mi líto, Pane, ale nemohu Archu dokončit dříve než za pět let.“

Najednou přestalo pršet, obloha se vyčistila a vysvitlo slunce. Noe se podíval vzhůru a zeptal se: „Pane, znamená to, že nebudeš ničit náš svět?“ „Správně,“ odpověděl Bůh. „Úřady to už udělaly za mne.“

Z internetu čerpala Marta Marešová

100 KORUN

Z práce se žena vrátila pozdě, unavená a podrážděná. Náhle zjistila, že na ni čeká u dveří její šestiletý syn.

Syn: „Mami, můžu se tě na něco zeptat?“

Máma: „Jistě, na copak?“

Syn: „Mami, kolik vyděláš za hodinu?“

Máma: „Do toho ti nic není. Proč se mě na to vůbec ptáš?“

Syn: „Jen to chci vědět. Řekni mi prosím, kolik si vyděláš za hodinu?“

Máma: „Když to musíš vědět, tak je to 100 korun za hodinu.“

Syn: „Ach jo,“ povzdechl si chlapec se svěšenou hlavou. „Mami, můžu si půjčit 50 korun?“

Máma byla bez sebe. „Jestli ses ptal jen proto, že si chceš půjčit na nějakou pitomou hračku, nebo jiný nesmysl, tak odpochoď zpátky do svého pokoje a jdi spát. Přemýšlej o tom, proč jsi tak sobecký. Já se v práci nedřu jen pro nějakou dětskou lehkovážnost.“

Chlapec potichu odešel do svého pokoje a zavřel za sebou dveře. Jak se ji může takhle ptát, jen aby dostal nějaké peníze? Asi po hodině se žena uklidnila a začala přemýšlet: Možná, že na něco těch 50 korun opravdu potřeboval. Moc často si o peníze neříkal. Žena přistoupila ke dveřím do chlapcova pokoje a otevřela.

„Už spíš, synku?“ Zeptala se.

„Ne, mami, jsem vzhůru,“ odpověděl chlapec.

„Přemýšlela jsem, možná jsem na tebe zbytečně vyjela,“ řekla žena. „Byl to dlouhý, úmorný den a já si na tobě všechno vylila. Tady máš těch 50 korun, které jsi chtěl.“

Malý chlapec se posadil a usmál. „Ach, mami, moc děkuju,“ zajásal. Pak sáhl pod polštář a vytáhl několik desetikorun. Žena viděla, že už nějaké peníze má a pocítila, jak se jí znovu zmocňuje hněv. Chlapec spočítal všechny své peníze a pak pohlédl na matku.

„Proč chceš víc peněz, když už nějaké máš?“, zabručela matka.

„Protože jsem neměl dost, ale teď už mám,“ odpověděl chlapec. „Mami, teď mám 100 korun. Můžu si koupit hodinu tvého času? Prosím, přijď zítra o hodinu dřív. Mohli bychom spolu večeřet.“

Žena byla zdrcena. Objala svého malého syna a prosila ho za odpuštění.

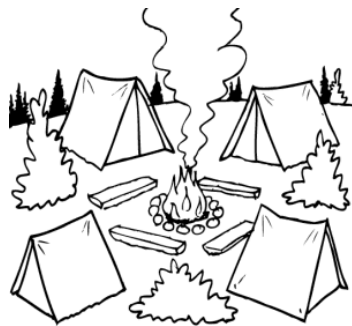
Tohle je jen kratičká připomínka všem, kteří v životě hodně tvrdě pracují. Nenechme si protéci čas mezi prsty, aniž bychom jej strávili s těmi, na kterých nám opravdu záleží, které máme v srdci. Nezapomínejte sdílet váš čas v hodnotě „100 korun“ s někým, koho opravdu milujete. Zemřeme-li zítra, firma, u které pracujeme, si za nás najde náhradu během několika hodin, ale rodina a přátelé, které opustíme, budou cítit ztrátu po zbytek života.

Markéta Marková – převzato z internetu

FARNÍ TÁBOR

Koncem července proběhl tradiční farní tábor. Letos se konal již potřetí na faře v Bartošovicích. Účastnilo se ho 36 dětí ze Žamberka a širokého okolí a kolem patnácti organizátorů - vedoucích, asistentů, zdravotnice a dvou kuchařek.

Většina táborníků spala na faře - děti rozděleni do čtyř pokojů podle věku a pohlaví (menší kluci, větší kluci, menší holky, větší holky) vždy minimálně s jedním vedoucím, který se staral o modlitbu před spaním, večerní četbu a nastolení nočního klidu; pouze několik táborníků trávilo noci ve stanech na louce u fary.

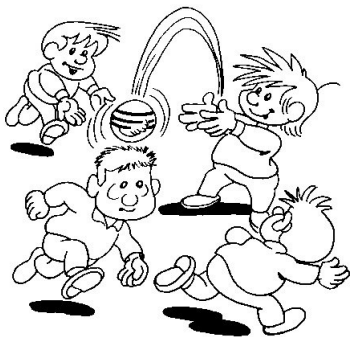
Letošní celotáborové téma bylo Karel IV. a jeho stavby. Každý den děti dostaly od Karla za úkol "postavit" jednu stavbu, resp. pomoci při stavbě (samozřejmě ne fyzicky, ale plněním různých úkolů).

Harmonogram dne byl asi následující: ráno v 7:00 budiček, hygiena, rozcvička; 8:00 snídaně, úklid; 9:00 dopolední program - vesměs vyrábění (vždy po týmech); 12:00 oběd; 13:00 polední klid; 14:30 odpolední program - celotáborové hry související s tématem dne (na louce či v lese); 18:00 (18:30) večeře; 19:00 pohádka (vždy jeden z týmů), vyhodnocení dne - příchod Karla IV., popř. jedné z jeho žen (Blanka z Valois, Anna Falcká, Anna Svídnická, Alžběta Pomořanská) nebo dvorního architekta Petra Parléře + někdy scénka; 20:00 večerní hry - táborová klasika (klobouk, buldok, noviny, farář vikář...).

Ted' již něco k samotnému průběhu tábora.

V sobotu 23.7. rodiče přivezli děti do Bartošovic mezi 14:00 a 15:00. Po ubytování a seznamovacích hrách byly děti rozděleny do čtyř vyrovnaných týmů a v těchto týmech po devíti (+2 vedoucí a 1-2 asistenti) vymýšlely názvy svých šlechtických rodů, pokřiky a kreslily vlajky. Večer zazněly pokřiky Mimoňů z Karlštejna (žlutí), Mráčků z Mráčkova (modří), Dubíneků z Dubé (zelení) a Kečupáků-Společenstva kečupu (červení).

V neděli /téma dne: NOVÉ MĚSTO PRAŽSKÉ/ dopoledne proběhla první etapa vyrábění. Jeden tým si šel do stanu vyrobit pergameny. Zároveň si vyzkoušel střelbu z luku a kuše na terč. Další skupina

strávila dopoledne v kapli tvorbou šperků (náušnice...) z korálek a mincí ze samotvrdnoucí kera-hmoty. Třetí šlechtický rod vyráběl královské hlavy ze sádry venku před farou. Poslední tým tvořil kožené náramky ve stodole. V 11:30 šel celý tábor na mši sv. do kostela sv. Máří Magdaleny. Po obědě (řízek s bramborem) a poledním klidu proběhla tři kola hry Kočárem po Praze. Pak děti luštily šifru (prstová abeceda) spojováním obrázků s citáty. Potom si zahrály hru Revoluce rozděleny na tři skupiny po dvanácti. Večer se opékaly buřty a pečivo.

V pondělí /téma dne: KARLŮV MOST/ proběhlo dopoledne společné vyrábění košíků z pedigu. Odpoledne měly děti-malíři kreslit obrázky podle popisu dětí-běžců. Pak bránily, resp. útočily na Karlův most. Večer pro nás měla skupina Balestra připravené představení plné šermu, bojů a střelby. Děti si mohly zkusit některé zbraně a všichni jsme se dozvěděli hodně zajímavostí o použití zbraní ve středověku.

V úterý /téma dne: UNIVERZITA/ byla dopoledne druhá etapa vyrábění - týmy se protočily. Po obědě (kuře na paprice, houskový knedlík) a poledním klidu se šlo do lesa, kde děti skládaly puzzle, četly a posílaly zprávu a hrály Náhodu - v této hře se snaží projít všemi stanovišti až do cíle; na každém stanovišti rozhodne náhoda (hod kostkou, tažení karty, sirky, černé/červené figurky, medíku/včely atp.), zda pokračují dál, nebo musí o jedno stanoviště zpět. Večer po návratu z lesa se všichni účastníci vědecké konference, na které byl přítomen i král. Jeden zástupce z každého šlechtického rodu přednášel cca 3 minuty o tématu, které si ráno tým vylosoval (např. šunková pizza a vývoj cen jejích akcii na burze, souvislost mezi cenou hořčice a rozvojem kosmického výzkumu, mořské okurky a otázka jejich závislosti na arašídových produktech, kyselé zelí jako prostředek komunikace mezi národy).

Ve středu /téma dne: KATEDRÁLA/ byla ráno mše sv. pod širým nebem. Po snídani se hrály dva roky Ekosystémů. Kvůli dešti probíhala třetí etapa vyrábění až po poledním klidu. Pak se hrála Latrina, při níž se děti snaží získat co nejvíc potvrzení od Hajzldědka;

v tom jim brání všemožné průjmy, které běhají po okolí (Hnačka, Srajsa, Nekonečný, Campylobacter, Střevní povodeň, Salmonela, Psi průjem); záchranu skýtalý dvě zácpy (Zácpoš a Z Pardubic - podle arcibiskupa Arnošta z Pardubic). Navečer děti skládaly latinské citáty.

Ve čtvrtek /téma dne: KARLŠTEJN/ jsme šli na celodenní výlet do Klášterce nad Orlicí. U Pašerácké lávky se hrála bojovka o klíč do hradu, cestou několik dětí hádalo Černé historky a před Kláštercem jsme si dali oběd - sekanou s chlebem, kterou přivezla kuchařka autem. V Klášterci si mohly děti i vedoucí zajít na nákup do Konzumu. Cestou zpět se hráli tradiční Piráti, letos "Lapkové". I přes dvě lehčí zranění (koleno, kotník) všichni došli v pořádku do tábora.

V pátek /téma dne: KARLOVY VARY/ dopoledne byla čtvrtá a poslední etapa vyrábění - týmy se už kompletně prostřídaly. Odpoledne proběhly na hřišti nedaleko fary Olympijské hry uspořádané na počest krále. Děti prošly postupně šest stanovišť s různými disciplínami (Kohoutí zápasy, Hod mincí, Petanque, Trojskok, Běh v holínkách, Hod špejlí) ve skupinkách po šesti. Následovala společná disciplína - Lavina týmů a vedoucích. Po vyhlášení souhrnných výsledků v jednotlivých věkových kategoriích děti luštily šifru Romance o Karlu IV., kterou následně Karel s Buškem z Velhartic sehráli jako scénku. Pak Karel s císařovnou Alžbětou dětem rozdal poklad - drobné dárky - a vedoucím čokolády. Poté se opékalo, hrálo a zpívalo u táboráku (zejména z Hosany) v některých případech (vedoucí) až do 2:00 do noci.

V sobotu se celé dopoledne uklízela fara, skládal se stan a fotily se týmy. Po obědě (bramboračka, špagety) už si rodiče postupně přijížděli pro své ratolesti a kolem čtvrté hodiny odpolední se začali odebírat domů i vedoucí.

Celkově se tábor velmi vydařil a až na pár lehčích zranění probíhal bez komplikací.

Za organizátory Lukáš Sourada

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE

Jak možná víte, v červenci proběhly v polském Krakově Světové dny mládeže 2016. SDM organizuje každé tři roky katolická církev, scházejí se mladí lidé z celého světa. Světovým dnům mládeže předsedá papež.

Pro nás začalo toto setkání 20.7. požehnáním biskupa v Hradci Králové. A pak jsme se vydali devíti autobusy na předprogram do Swídnické diecéze. Privítalo nás městečko Bardo, kde jsme se ubytovali v klášteře. Čekal nás bohatý program, kromě mší v kostele či pod širým nebem jsme navštívili zlaté doly, zámek, svezli jsme se na raftech po řece a každý večer na náměstích hrály kapely z Polska i z Česka.

25. 7. 2016 jsme se přesunuli do Krakova. Tady jsme byli ubytováni především v rodinách, které nás mile přijali, poskytli nám svůj domov a tolerovali naše pozdní příchody, protože stihnout a vidět tolik zajímavostí, programů, setkání, zážitků... to dalo fušku. O nás Čechy (bylo nás asi 6000) se staralo České národní centrum. Tady poradili úplně se vším, konali se tu mše, koncerty, besedy, divadla a rozesílali nás na různé jiné aktivity v rámci celého Krakova. A to hemžení mladých lidí... Na každém kroku, v každém chrámu, na každém náměstí jsme potkávali mladé lidi doslova z celého světa. Ačkoli jsme si mnohdy nerozuměli, stačil úsměv, pozdrav, vyměnili jsme si drobnost či pořídili selfčko.

Setkání vyvrcholilo sobotní večerní vigilií s papežem na ohromné ploše Campus Misericordia a nedělní mši svatou. Té se zúčastnilo dva a půl milionu lidí ze sto osmdesáti zemí. Celým setkáním se prolínalo téma „milosrdenství“. Byl to ohromný zážitek vidět a slyšet papeže Františka, jak mluví ke každému z nás, ke všem lidem dobré vůle. A protože žijeme s technikou, mohli jsme téměř všichni slyšet papeže ve svém rodném jazyce díky chytrým telefonům či mp3 a vidět ho zblízka na velkoplošných obrazovkách. Papež František nás vyzval, abychom si nazuli boty, neseděli jen u počítačů a televize, a vyrazili konat dobré skutky a milosrdenství do každodenního života.

Další setkání mládeže se uskuteční v Panamě. Setkání mládeže bylo pro mě velkým zážitkem.

Kuba Kladio

SDM 2016 v POLSKU

Od dvacátého července do třicátého prvního července se konalo celosvětové setkání mládeže velmi blízko od nás, tak toho mladí náležitě využili. Z naší farnosti jsem jel já a ještě Jakub Kladio, kterému jsem dělal doprovod (osmnácté narozeniny oslaví až nyní). A z naší královéhradecké diecéze jelo 9 autobusů na předprogram v diecézích, který

jsme měli ve Swiednické diecézi. Byli jsme tam ubytováni ve dvou farnostech, které od sebe nejsou moc daleko (tedy, ono je to tak, že naše diecéze ten předprogram měla ve dvou regionech. V jednom regionu bylo celkem 7 autobusů a to jsme byli právě i já s Kubou a i s ostatními mládežníky z našeho vikariátu. Dva autobusy potom byly v jiném regionu, ty doprovázela Vesmírná kapela a s nimi jsme se viděli o víkendu předtím, než se jelo do Krakowa). Ostatní diecéze z naší republiky byly v jiných diecézích na předprogramu.

Já jsem byl členem kapely, která hudebně doprovázela program pro ten náš region (7 autobusů) a tak Jakub a já jsme jeli v našem „kapelním autobuse“. Členů kapely bylo 25, takže zbytek lidí tvořila mládež z Dolní Dobrouče a kněz z Dolní Dobrouče. Naše kapela měla zpěváky a zpěvačky od basu (já) až po soprán, kytaru, klávesy, bicí, tři housle, violoncello (já a ještě jeden kluk – střídali jsme se), kontrabas, pozoun. Vznikli jsme právě za účelem doprovázení tohoto předprogramu, spojením animátorské kapely (kde jsme zdárně letos animátorský kurz absolvovali) a našich kamarádů z celé diecéze. Říkali jsme si ETC, což vzniklo jako zkratka latinského „ex toto corde“ – „z celého srdce“, kdy jsme se snažili hrát a zpívat (a nejen to) právě z celého srdce a k oslavě Boha a k radosti všech lidí.

Bydleli jsme v Bardo v klášteře, který je umístěn vedle poutního mariánského místa, druhého největšího v Polsku (po Czenstochowé). Poláci – dobrovolníci našeho věku, kněží i řeholnice – na nás byli moc hodní a hodně se o nás starali. A samotný program byl velmi nabitý, každý den jsme měli mši svatou (a to buď polsky, nebo česky), jelo se na nějaké památky přes den (zlatý důl, historické památky, tvrz). Byla i jeden den pouť a taky jsme jeden den jeli na raftech. Večer pak vždy byla nějaká kulturní zábava – koncerty (Poláků, cizinců z jiných zemí i nás Čechů a i kapely ETC) i duchovní program jako adorace, křížová cesta. Dorozumívat s Poláky se dalo, i když mi přišlo, že oni naši řeči rozumí (o něco málo) méně, nežli my té jejich. Při tom víkendu, který byl před odjezdem (hlavní program) do Krakowa za námi přijel tedy i zbytek Čechů z naší diecéze, ale i další národy, které s námi měly předprogram ve Swiednické diecézi – Brazilci, Němci a hodně dalších. To už člověk cítil, že se blíží vskutku velmi veliké a krásné setkání. Taktéž bylo hezké, že nás přijel navštívit jeden den i biskup Josef.

Pro mě osobně byly silné zážitky z předprogramu, hlavně jeden úžasně silný dar od Pána po svátosti smíření (když jsem byl u svátosti smíření a když jsem začal číst jeden žalm, který jsem dostal jako pokání, místní zvukař zrovna pustil jeho zhudebněnou verzi), poté ta atmosféra a možnost vidět jak Poláci žijí. A ty kamarády, kteří tam byli také. V neposlední řadě však i právě ta hudba tolika žánrů (klasická, moderní, křesťanská,

gospel od úžasné kapely až z Kanady). Poté i náš koncert, který jsme jako ETC měli na rynku (náměstí) v Bardo, který byl úplně ten nejlepší a nejsilnější koncert, který jsem kdy zažil. To jak účastník, tak i jako posluchač.

V neděli na závěr předprogramu (českého) bylo večer krásné rozloučení s Poláky, kdy jsme šli městem, oni měli připravené scénické divadlo. Bylo to velmi působivé. V pondělí jsme odjeli na mši do Swiednice, diecézního města, kde se této mše účastnily též všechny národy, které měly předprogram ve Swiednické diecézi. Poté byl odjezd do Krakowa (asi přes 300 km). V Krakově jsme potom měli své ČNC (české národní centrum) v Mogile u kláštera, kde několikrát byl i sv. Jan Pavel II. Tam se potom sjeli všichni Češi, přes 6000 lidí (nejen mladých, ale i rodin, řeholnic i řeholníků, kněží i biskupů).

My s Kubou jsme byli ubytováni v rodině, která se o nás nádherně starala, hlavně jsem byl velmi rád za to, jakou s námi měla trpělivost; protože jsme se jim už v den příjezdu ohlásili až kolem půl jedenácté – nestihli jsme to před večerním programem. Byla to rodina v rodinném bytě, dvě děti zhruba mého věku, syn a dcera. Měli i nějakou funkci ve farnosti, jelikož říkali, že pomáhají zařizovat (kontrolovat) jisté věci z toho setkání (přípravu stadionu). Ostatní lidé byli buď v rodinách, nebo ve školách a tak podobně.

Tyto hlavní dny v Krakově jsme měli vždy (do víkendu) program dopoledne v ČNC, kde byla mše a Slovo na den, i tématické scénky od režijní skupinky. Zajímavé bylo, že to bylo i ve spolupráci s Kešuem, křesťanským youtuberem (který je z naší diecéze) a tak ten náš program byl i takový živý, co se týká šíření do světa po internetu. Vždy dostal nějaký úkol od Boha, kdy měl vykonat vybraný skutek milosrdenství (duchovního i tělesného) a k tomu bylo navíc i vždy nějaké svědectví. Bylo to fakt nádherný a silný. Český program, co se týče hudby v ČNC, doprovázela SBM (schola brněnské mládeže); a hráli fakt výborně. Poté byl oběd a pak volno – ovšem takové volno, že člověk mohl zdarma (v ceně poplatku za účast na setkání) navštívit vybraný a připravený kulturní, sportovní, duchovní i historický program. Takže bylo jistě z čeho

vybírat. (Trochu problém byl ten, že seznam všech věcí, které se daly v jednotlivých dnech takto navštívit, byl vážně trochu nepřehledný. Kdo ovšem chtěl, něco si vždy našel. Ať už jen cestu do města, nebo poznávání nových lidí a tak podobně.) Večeře byla za stravenky ve vybraných restauracích, pizzeriích (atd) a člověk se z té porce vždy parádně najedl. Den se vždy znovu ukončoval nějakým programem v ČNC (adorací, křížovou cestou).

Jeden den byla pout' na místo, kde za války pracoval Wojtyla a potom jako biskup krakowský tam sloužil mši i přes odpor komunistů a též na poutní místo sv. Faustyny, které je vedle přes most. S papežem Františkem byl program pro nás účastníky následující: slavnostní přivítání a zahájení na celosvětové úrovni v parku Boloňa a křížová cesta v parku Boloňa. Taky bylo velmi krásné, že kardinál Dominik Duka dal jako dar každému českému účastníkovi kapesní Bibli. Též potom v sobotu nás navštívil biskup Jan Vokál, který byl hlavním celebrantem mše svaté. Poté ale tou mší končil program v ČNC, jelikož se šlo na Campus Misericordiae, kde bylo setkání s papežem Františkem. Na tuto hlavní a závěrečnou chvíli (pro část národů, někteří měli program dodatečně potom, aby nedocházelo k takovému chaosu v dopravě) bylo na „pláži“ Campusu Misericordiae přes dva a půl milionu lidí.

Tam, nežli přijel papež, byl doprovodný program různých hudebníků, poté byla vigilie s papežem, při které byly scénky režijní polské skupinky a svědectví mladých lidí z celého světa. Bylo to velmi působivé; krásné myšlenky, nádherná hudba, silné ztvárnění daných situací scénkami a též i samotný proslov papeže. Bylo to opravdu silné. Poté byla adorace ještě s papežem, ten poté odjel a začal úplně výjimečný koncert jménem „Credo in Misericordiae Dei“ – „Věřím v Boží Milosrdenství (Milosrdného Boha)“, kde bylo postupně přečteno celé Vyznání víry a k danému tématu zazněly písně (známé a různého druhu). Byl tam celý orchestr, celý velký pěvecký sbor a různí sólisté. Další silná věc byla ta, že papež pozval k spoluúčinkování i křesťany z jiných denominací, neboť, jak říkal v jedné části své promluvy, „Je třeba stavět mosty, a ne zdi!“ Poslední den, v neděli, se konala slavnostní mše svatá, závěrečná promluva papeže a vyhlášení následujících oslav celosvětového setkání mládeže, které bude v roce 2019 v Panamě. Poté byla modlitba Anděl Páně a program pomalu končil. Lidé se postupně vydávali do svých center. My s Kubou jsme šli (chvillemi za velikého deště) ještě do rodiny, kde jsme spolu strávili příjemný čas, než jsme odjížděli. A tak jsme povídali a dívali se na přenos toho, jak se loučí papež s dobrovolníky a jak odlétá zpátky domů do Vatikánu. Naše diecéze měla potom odjezd naplánovaný autobusy o půl jedenácté večer.

Celé setkání (a věřím, že nejen pro mě) bylo velmi silné. Promlouval ke mně Bůh skrze tolik věcí a bylo úžasné tuto oslavu mladé Církve z celého světa zažít. Kéž nám Pán pomáhá jít po cestě, ke které nás tímto setkáním zve!

Jiří Král

PROSBA

My, dříve narození, málo slyšíme. Proto prosím lektory, kteří čtou slovo boží, mluvte nahlas a pomalu, dobře artikulujte, tj. otvírejte ústa, aby vám bylo dobře rozumět. Uvědomte si, že mluvíte k lidem ve velkém prostoru. Rozhlas také někdy zlobí. Děkuji vám, že dobře míněnou kritiku přijmete.

Marta Motlová

LOMEC

Letos v létě jsme trávili dovolenou v Jižních Čechách. Při jednom cyklovýletě mě zaujalo na mapě poutní místo Lomec. Zajíždka do deseti kilometrů, trochu stoupání – to dáme. A tak jsme šplhali do kopců do výšky 550 metrů nad mořem. V lese se nám otevřel nádherný prostor s barokním kostelíkem Panny Marie. Upravené budovy, trávník, meditační zahrada, venkovní prostor s obětním stolem ke mši svaté, spousta zákoutí se sezením, všude čisto a útulno. Prohlédli jsme si kostel s kopií oltáře z baziliky sv. Petra v Římě a poseděli pod stromy. Nejúžasnější bylo, že jsme v celém prostoru potkali pouze dva cyklisty, jinak úplný božský klid. Lomec neboli Lomeček je poutní místo Českobudějovické diecéze a je zde opravdu krásně. Když jsme odjížděli, na stromě viselo požehnání na cestu:

At' vám Bůh žehná a chrání vás.
At' je průvodcem na vaší cestě,
at' vede a střeží vaše kroky,
abyste na přímluvu Panny Marie Lomecké
a pod ochranou andělů strážných
dosáhli bezpečně cíle své cesty,
a v proměnách času i světa
celým svým životem směřovali k věčnému cíli.
Prosíme o to skrze Krista našeho Pána. Amen

Kladivovi

SLASTI I STRASTI FARNOSTI

Prožíváme poslední dny letošního léta, mnozí z nás si je zpestřili nádhernými hudebními večery v rámci Festivalu Harriet Parish. Určitě i mnoho lidí z naší farnosti si tento prožitek dopřálo, budeme mít dlouho na co vzpomínat. Hudba je tím, co lidi spojuje, povznáší, přináší radost i útěchu. Tím spíš, máme-li na mysli hudbu duchovní.

Tento „most“ jsem zvolila proto, abych přešla k tématu, který mě poslední dobou zneklidňuje i mrzí. Řeč bude o „našem“ chrámovém sboru. I když slovo „našem“ je pořádně nadnesené. Možná ani nevíte, že vzhledem k tomu, že se počet zpěváků neustále snižoval, spojili jsme se před několika lety (9?) se sborem farnosti Klášterec nad Orlicí. Kromě Velikonoc máme některé slavnosti s hudebním doprovodem společné, tj. Vánoce, poutě, příp. posvícení Klášterec a pak při mimořádných příležitostech, letos např.

v Klášterci biřmování a návštěva zahraničního biskupa. Zkoušky se proto většinou střídají v obou farnostech, bývají v pátek po mši sv. nebo tak, jak se dohodneme. Je vždy několik zkoušek před konkrétní slavností.

Za poslední roky se v žamberské farnosti nenašel nikdo nový, kdo by mohl a vydržel zodpovědně chodit do sboru. Takže nastal čas, kdy žamberských zpěváků zůstalo jen pár, kteří to ještě nevzdali. Někteří odešli ze zdravotních a jiných důvodů, jiní už pějí v nebeském chóru. Když se v neděli rozhlédnu po zaplněném kostele, je těžko k uvěření, že se nenajde aspoň 10 lidí, kteří by se zapojili. Rozumím tomu, že v některých případech tomu mohou bránit pracovní povinnosti, rodinné a jiné vážné důvody. V ostatních případech to je jen otázka svědomí.

Nechť zpívat v chrámovém sboru asi taky pramení z toho, že tyto sbory jsou lidmi vnímány jako takové Popelky mezi ostatními sbory, je na ně nahlíženo poněkud „spatrá“. Zatímco vybraní zpěváci zájmového kroužku dokážou předvést vycizelovanou skladbu, protože to je jejich jediné kritérium, chrámový sbor je otevřen pro všechny, kteří rádi zpívají a chtějí tímto způsobem zároveň sloužit ke chvále Boží. Podmínkou není nic, ani znát noty, jen chuť se zapojit. Sbormistr hlasovému složení sboru pak přizpůsobí repertoár a vydáme ze sebe to, čeho jsme schopni.

Mohlo by se zdát, jaký jsem nadšenec chrámového zpěvu. Ale vždycky tomu tak nebylo. V mém dospívání jsem se setkala s rytmickými písněmi a naplno mě pohltily. Rozuměla jsem slovům i hudba mi byla a je blízká. Nabídku chrámového sboru v rodné farnosti můj otec utnul tím, „že se zpěváci nahoře baví a nesledují mši“ a důrazně mi to nedoporučil. A bylo na mnoho let vyřešeno. Před čtyřiceti lety jsem přišla do Žamberka a po nějaké době začala navštěvovat Městský pěvecký sbor. Paní z chrámového sboru mi opakovaně nahlodávala svědomí, „tam chodíš a v kostele nezpíváš“. Odolávala jsem dost dlouho, až mě zlomila. Bude to kolem třiceti let. A taky jsem nebyla ze začátku moc nadšená, myslím, že jsem chvíli

byla dokonce nejmladší, a to už mě bylo ..., no dost ☺. A kolem mě samé ctihodné paní a páni. Z těchto let jsme inventářem chrámového sboru už jen dva. A musím se přiznat, že taky ne vždy se mi chce večer na zkoušku, hlavně v zimě. Ale ten požitek, kdy už je všechno nacvičené, za zády slyším mužné basy a podlaha rezonuje zvukem tympanů! A těm basům bych ráda zůstala věrná, právě jednáme o angažmá v jejich řadách ☺. Hlasivky si už dávno říkají o nižší polohu.

Á propós, tati, snažím se nebavit, ale znáš mě ...!

Jestli moje povídání vypadá jako nábor do chrámového sboru, tak je mise splněna. Zdá se, že je nejvyšší čas probudit svědomí všech, komu trochu slouží hlasivky, rádi zpívají a chtějí posílit naše řady. A pak se ještě očekává uměrná disciplína. Jako náborový příspěvek určitě můžeme slíbit přímlovu sv. Cecílie, ta už si své ovečky pohlídá. A pak občas věty: „nebylo Vám rozumět, nebylo Vás slyšet, bylo to moc dlouhé, zas ta latina, nezpíváte na májových“ atd. Ubezpečuju Vás, že „nahore“ je rozumět i slyšet dobře, i s latinou se poperou. A to všechno ostatní je s požehnáním shůry v našich i Vašich rukou. Přijďte, budete vítáni!

Doufám, že jsem se nikoho tímto trochu odlehčeným povídáním nedotkla. Pokud snad ano, tak to už radši neotevřu druhé téma, které bych měla v rukávu, a to je nábor pro úklid kostela. Taky je někdo, kdo se ještě nezapojil a mohl by? Mimochodem, víte, kdo je patronem uklízeček a uklízečů, metařů a všech, kdo se starají o pořádek? Sv. Marcel I, 30. papež, který se podle tradice údajně dostal do sporu s císařem Maxentiem, který ho odsoudil k poklizení v římském zvěřinci a hlídání před veřejnými stájem. Psal se rok 308. To se máme, že tohle nemáme!

Přeju krásné dny a správné rozhodnutí srdcem. Vážně. Vždyť mě znáte ... ☺.

Marie Jägerová

POUTNÍ MŠE U SV. ANNY

Dne 30.7. 2016 proběhla tradiční poutní mše svatá v malé kapličky mezi Javornicí a Slatinou nad Zdobnicí. Účast byla velmi hojná od malých účastníků až po dříve narozené. Někdo dorazil pěšky, jiný na kole nebo autem. Počasí se také velmi vydařilo, svítlo sluníčko a bylo nám teplíčko. Zpěvu se ujali účastníci pod vedením zkušeného pěvce Romana Býčka ze Slatiny. Nemohla zaznít žádná jiná píseň, než ke sv. Anně. Pan farář velmi pěkně ve svém kázání promluvil o babičce a dědečkovi panny Marie (Anně a Jáchymovi) a poukázal na to, jak odpuštění a úcta dětí k rodičům a odpuštění a podpora

rodičů k dětem je dobrá a správná. Při mši sv. sem tam někoho štípl komár nebo mravenec, ale to už tak v přírodě bývá, že místní lesní obyvatelé nás musí přivítat. Na konci mše jsme ochutnali dobroty od pozorných hospodyněk, které donesly několik druhů dobrot na ochutnání, a my si tak naplnili břicha. Takže na závěr zbývá už jen napsat, že se těšíme na další mši sv., kde jinde než u sv. Anny.

Aneta a Pavel Holubářovi

BIBLE – BOŽÍ SLOVO

Když vejdete do místnosti na faře v Žamberku, kde je umístěna knihovna, můžete si všimnout hned proti dveřím prosklené skříně. Tam najdete opravdový poklad. Jsou tu Bible mnoha vydání, starší i novější, různých velikostí a barev. Pozorný čtenář zjistí, že se jednotlivé výtisky liší nejen obalem, ale i rokem vydání, autorem překladu a nakladatelstvím. Máme zde i jednotlivé knihy Bible, jak vycházely postupně po mnoho let v evangelickém nakladatelství Kalich, nechybí ani Bible kralická nebo známý ekumenický překlad. Samozřejmostí je Bognerův liturgický překlad Nového zákona, z něhož se čte při bohoslužbách. Unikátní jsou také moderní české novozákonní překlady Dr. Hejčla, Dr. Petru, Dr. Cola nebo Dr. Škrabala z 20. století.

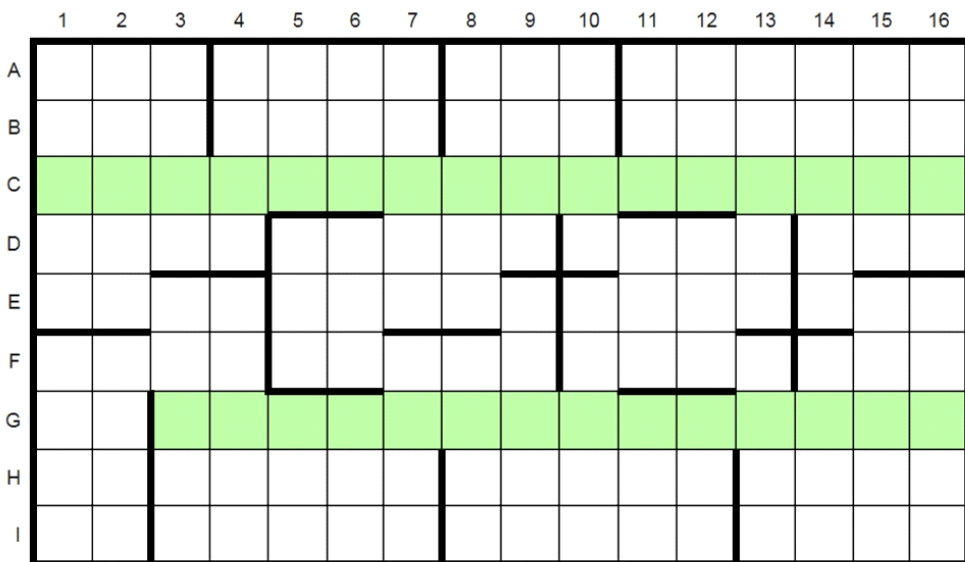
Proč o tom píší? Nechci vás jen nalákat k návštěvě farní knihovny, ale zároveň vám ukázat krásu toho, když vezmete do ruky Bibli a při četbě si uvědomíte, že k vám promlouvá sám Bůh. Bible, jejíž počátky sahají 3000 let zpátky, je stále aktuálním Božím slovem. Naslouchat mu máme denně a prosit Ducha svatého o správné pochopení textu. Také při každé mši svaté se nám nabízí bohatě prostřený stůl Božího slova, jak o tom hovoří Druhý vatikánský koncil. Díky homiliím, prostřednictvím vysvěcených služebníků (kněží), máme možnost porozumět textu v souvislostech. Benedikt XVI. píše: „Když přistupujeme k oltáři a účastníme se eucharistické hostiny, máme skutečný podíl na těle a krvi Kristově. Hlásání Božího slova při slavení eucharistie s sebou nese uznání, že je to Kristus sám, který je zde přítomen a obrací se k nám.“

Naslouchání Božímu slovu v kostele také pomáhá dobrá akustika, mikrofón a reproduktory v kostele. V probíhajících sbírkách každou poslední neděli v měsíci máme příležitost napomoci k tomu, aby Boží slovo bylo dobře slyšet a dostalo se ke všem.

Marie Souradová, farní knihovnice

KŘÍŽOVKA PRO NÁROČNÉ

Syn železničáře se vrátí první den zklamaně ze školy. „Co se ti stalo?“ ptá se ho otec.
„Ale říkali jste mi, že půjdu do první třídy ...tajenka!"

Vodorovné legendy:

A BRKO, SLABO, OLYMPIJSKÁ ZKR.(MEZINÁRODNÍ OLYMPIJSKÝ VÝBOR), TVRDOST;
STRNULOST

B ZKR.RUSKÉ AKADEMIE VĚD, SVÁDĚNÍ, SYSTÉM BRZD, ZESLÁBLÝ

C TAJENKA 1.DÍL

D JEHLIČNANY, SLANÉ PEČIVO TVARU MALÝCH SUŠENEK, NĚKDY OCHUCENÉ,
VÝKLENEK VE ZDI, RUSKY TYTO

E ODCHÝLENÍ PŘEDNÍCH KOL, DOPLNIT, KOLEM (ZAST.), VELMI KRÁTKÉ VLNY

F PNEUMATIKA (ZAST.), AVERZE, VÝTAŽEK Z LÉČIVÝCH BYLIN, NÁSEP

G EINSTEINOVY INICIÁLY, TAJENKA 2.DÍL

H INICIÁLY NERUDY, NEZASÍVAT, STARŠÍ ŽENSKÉ JMÉNO, SUŠENKA

I ZN. TELLURU, ZNAČKA AMERICKÝCH POČÍTAČŮ, TYRAN, NAŘÍKAT (ŘÍDČ.)

Svislé legendy:

1 SOUROZENEC, LOUPEŽ (ZAST.)

2 ZÁTAH, OPAKOVANÝ ZÁPOR

3 KVAŠENÍ, ČÍSLOVKA

4 ODPLATY, BOBTNAT

5 DVOJICE (KNIŽ.), OTÁZKA 1. PÁDU, TRUMFY

6 POVRCHOVÝ DŮL, POKOLENÍ, KROUŽIVÝ POHYB VZDUCHU

7 PROTIJED, ZPÍVATI

8 ŠKRABOŠKA, JINÝM ZPŮSOBEM

9 ODVĚTVÍ, NERVOZITA PŘED VEŘEJNÝM VYSTUPOVÁNÍM

10 VSUNUTÍ, SÁNÍM ODSTRANIT
 11 RUSKY TEN, X, ZN.ELEKTROSPOTŘEBIČŮ
 12 SOUČÁSTI HRNCE, MOUČKA Z KURKUMY, STUPEŇ V JUDU
 13 V ORIENTU NOSIČ BŘEMEN, TAKOVÁ (NÁŘEČ.)
 14 NÁLEZ, VDECHNUTÍ
 15 SOKOLSKÁ SLAVNOST, PŘENÁŠENÍ KRESBY PAUZÁKEM
 16 TVRZE, RODNÁ DOMOVINA
 Pomůcka
 PAJT, HAMAL.

Pavel Holubář

VĚDOMOSTNÍ KVÍZ NEJEN PRO MINISTRANTY

LITURGIE:

1. Kolik máme svátostí, vypiš.
2. Co je to mitra?
3. Co je to solideo neboli pileolus?
4. Co je to pektorál?
5. Kdo je bohoslovec?
6. Kde jsou připravováni bohoslovci na své budoucí povolání?

BIBLE:

1. Apoštol, kterého Ježíš miloval?
2. Apoštol, který zradil?
3. Apoštol, který Ježíše třikrát zapřel?
4. Při čem Ježíš ustanovuje svátost přijímání?
5. Komu byla místo Ježíše darována milost, kdo mu ji daroval? (obě dvě možnosti)
6. V jaké zahradě byl Ježíš večer na Zelený čtvrtek, s kým tam byl, co tam dělal? (obě dvě možnosti)

Ondra Jäger

OHLÉDNUTÍ ZA FESTIVALEM

Skončil šestnáctidenní maraton koncertů. Byl dobře připravený baronkou Ivou Parish a ostatními, kteří jí pomáhali. Návštěvnost byla velká a doufáme, že si z těchto koncertů zájemci vzali to nejlepší. Také to jistě přinese farnosti finanční podporu.

Díky otci Oldřichovi, který otevřel garáž a zahradu, si zájemci mohli posedět a občerstvit se před a po koncertě. Rovněž na zámeckém nádvoří byla otevřena kavárna. Doufáme, že tato krásná akce nebyla poslední, jak konstatoval Pavel Šporcl.

Marta Motlová

HEBREJSKÉ PÍSNĚ SHIRIM ASHIRIM OPĚT V KNAPOVCI

U příležitosti Knapoveckého posvícení Vás zveme v neděli 16.10. 2016 v 16.10 hodin do kostela v Knapovci na koncert souboru Shirim Ashirim. Pětice hudebníků přijíždí po dvou letech s novým koncertním programem, ve kterém představí své nové CD. Renáta Ulmannová (zpěv, housle, flétna), Tomáš Najbrt (kytara, šalmaj, brač, dudy), Daniel Matulík (basová kytara), Michaela Švorc (příčná flétna, perkuse, zpěv) a Tomáš Knotek (cajon, perkuse) hrají a zpívají současné hebrejské písně a biblické chvalozpěvy. Skupina je na české křesťanské scéně naprosto výjimečná díky kombinaci exotických nástrojů, starozákonních textů v hebrejštině a profesionální hudební produkci.

Sváteční program začne v 15.00 hodin mši svatou a v 16.10 hodin naváže koncert Shirim Ashirim. Zveme všechny domácí a návštěvníky na posvícenské koláče a občerstvení před kostelem. Knapovecké posvícení je součástí projektu Knapovecký rok podpořeného městem Ústí nad Orlicí.

Jana Staňková a P. Vladislav Brokeš

SVATÁ HORA U PŘÍBRAMI

Chtěla bych se s Vámi podělit o tip na dovolenou na krásném místě. Manžel vybral lokalitu Brdy, konkrétně Příbram, a já dostala za úkol sehnat ubytování asi tak týden a půl před odjezdem. Netušila jsem, že to bude takový problém, všude bylo plno anebo cena neodpovídala našim představám. Už jsem to chtěla vzdát, když se najednou na internetu objevil odkaz na exerciční dům na Svaté Hoře u Příbrami. Zde měli volno i přijatelnou cenu a tak bylo rozhodnuto, jedeme tam. Byli jsme ubytováni v domě se zahradou asi tři minuty chůze od překrásné baziliky, zrekonstruované v roce 2015. Zjistila jsem si, že jsou zde ranní mše od 7 hodin, a tak jsem každé ráno za krásného slunečného počasí procházela bránou milosrdenství do baziliky. Bylo nás tu vždy asi tak deset účastníků, pan farář měl krátká, výstižná kázání a na závěr mše bylo uctívání sošky Panny Marie. Po skončení bohoslužby jsem se ještě vždy procházela po okruhu baziliky a obdivovala krásné malby a vychutnávala atmosféru poutního místa. Pak jsem už spěchala zpátky na snídani a naplánovaný výlet. Měli jsme s sebou kola a tak jsme se vydali k Padrtským rybníkům, Pílské nádrži, do Jínců, kde jsme se koupali v přírodním biotopu, do

malebného Kamýku nad Vltavou do Hornického muzea, do Památníku Vojna v Lešetících apod. Po každé když jsme se navečer vraceli, jsme už zdálky vyhlíželi věže baziliky – naše věže. Tak pokud jste tam nebyli, určitě stojí za to Svatou Horu u Příbrami navštívit, byl to pro mě krásný duchovní zážitek.

Iva Kočová

ÚTRŽKY ZE STARÝCH KALENDÁŘŮ

V dnešní době moderních informačních technologií, chytrých mobilů, internetu a televize je možná trochu zaostalé otevřít a listovat ve starém kalendáři po babičce. Přesto bych se chtěl s Vámi podělit o dva příběhy z kalendáře „Přítel opuštěných“ z roku 1944.

1) Tři přátelé

Jeden člověk měl tři přátele. Dva velmi miloval, třetí mu byl lhostejný, ačkoliv ten to s ním myslel nejpoctivěji. Jednou byl pohnán před soud, kde byl nevinně, ale krutě obžalován.

„Kdo z vás,“ řekl „chce se mnou jít a pro mě svědčit?“ První z jeho přátel hned se omluvil, že nemůže kvůli jiným záležitostem s ním jít. Druhý ho doprovodil až ke dveřím soudní budovy. Tu se obrátil a odešel ze strachu před zlým soudcem. Třetí, s kterým tak málo počítal, šel dovnitř, mluvil a svědčil v jeho prospěch a nevinu tak přesvědčivě, že soudce obžalovaného osvobodil a obdaroval. Tři přátele má člověk na tomto světě. Jak se chovají v hodině smrti, když ho Bůh zavolá k soudu? Peníze, jeho nejlepší přítel, opustí ho nejdříve a nejde s ním. Jeho příbuzní a přátelé doprovodí ho až k okraji hrobu a vrátí se opět domů. Třetí, na něhož v životě nejvíce zapomínáme, jsou jeho dobré skutky. Ty jediné ho doprovodí až k soudcovské stoličce. Ty jdou před ním, mluví za něho a vyprošují mu milosrdenství a milost.

2) Jak daleko je do nebe?

Žili kdysi tři mniši. Byli velice zkušení a moudří. I chodili lidé až z velmi daleka a tázali se jich na radu ve svých životních trampotách a obtížích. O moudrosti mnichů se dozvěděl král a chtěl je vyzkoušet. Přišel k nim a povídá: „Dám vám tři otázky. Když je uhodnete, postavím vám veliký klášter. Když je neuhodnete, budete o hlavu kratší, protože trpíte, aby se o vaši moudrosti vypravovala taková lživá chvála.“ „Nuže, jaké jsou to otázky?“ ptal se nejstarší z mnichů. „První otázka zní: Jak daleko je do nebe? Druhá: Jakou cenu mám já, král? A při třetí máte uhodnout, co si myslím“ řekl stručně král. „Za týden si přijdu pro odpověď“. A podle odpovědi bude následovat odměna nebo trest.“ Mniši chodili celý týden smutní. Rozuměli ceně utrpení,

snažili se poznat vůli Boží, dovedli tedy poradit. Ale takové otázky! Jak ocenit krále, aby se neurazil? Jak uhodnout, co si myslí? A což někdo z lidí ví, jak daleko je do nebe? Jejich kuchař pozoroval jejich skličenosť. Svěřili se mu. I povídá kuchař: „Jen to nechte na mně. Až přijde král, vyřídím to místo vás.“ Mniši nechtěli, ale když nadešel den příchodu krále a oni nic nevymysleli, co by je zachránilo, půjčili kuchaři svůj šat a nechali ho jednat.

A tak kuchař v šatě mnicha stanul před králem a ten mu položil hned první otázku: „Jak daleko je do nebe?“ „Do nebe je nanejvýš devět hodin cesty,“ odpoví klidně kuchař. „Jak to?“ podivil se král. „Pán Ježíš umřel ve tři hodiny odpoledne a před smrtí řekl lotrovi po pravici: Ještě dnes budeš se mnou v ráji. Na cestu jim do půlnoci toho dne zbývalo tedy jen devět hodin“ „To je opravdu vtipné,“ povídá král. „Tedy dobře. Ale druhá otázka: Jakou cenu mám já, král?“ „Patnáct stříbrných.“ „Jen patnáct? Jak to?“ „Pán Ježíš byl králem nebe i země, a byl prodán za třicet stříbrných. A ty, král země, máš tedy cenu poloviční, patnáct.“ „Uvažuješ jako mnich dokonalý a nemohu tě za takovou odpověď kárat. Dobře. Ale třetí otázka, na kterou jistě odpovědět nedovedeš. Co si teď myslím?“ „Ty si myslíš, že já jsem skutečný mnich, a já jsem zatím jenom jejich kuchař.“

Herder

Ve starých kalendářích listoval a pro vás vybral : František Mazura

LAVICE

Každý týden usedáme v kostele do lavic a ani nepřemýšlíme, jak se nám sedí. A ejhle, naše lavice jsou pryč a sedíme v jiných, menších a méně pohodlných. Hůře se nám klečí, vstává, lavice vržou a posunují se. A tak si vzpomeneme na ty původní, staré a bytelné. A když se nám vrátí, opravené, restaurované a krásné, máme z toho radost. A tak díky všem, kdo umějí lavice takhle zrestaurovat, díky všem, kdo na to přispěli a sehnali peníze. Vážme si práce starých mistrů, kteří je vyrobili bez dnešní techniky a hodně práce odvedli ručně. Tak ať se vám pěkně sedí a dlouho nám ještě slouží.

Kladivovi

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ VE FARNOSTI SLATINA NAD ZDOBNICÍ

Milí rodiče,

jako v minulém roce bude na Základní škole ve Slatině nad Zdobnicí probíhat v tomto školním roce výuka římskokatolického náboženství pro děti od 1. - 9. třídy i pro zájemce z Mateřské školy ve Slatině nad Zdobnicí. Přihlásit své dítě můžete v ředitelně školy. Výuka začne od října a bude v pondělí od 12.30 do 14.00 hodin 1x za 14 dní.

Na Vaše děti se moc těším!

Mgr. Bronislava Halbrštátová

MANŽELSKÝ ČI PARTNERSKÝ DLUH

Dostala se mi do ruky knížka Jeronýma Klimeše, ve které jsem objevila termín manželský dluh, jsem vdaná už docela dlouho, ale tento pojem byl pro mě úplně neznámý a nezastírám, že by se mi často jeho znalost v manželském soužití hodila. Tak se chci s Vámi o něj podělit.

Partneři by se měli v hloubi svého svědomí přihlásit k manželskému dluhu či povinnosti. Tento termín se vztahuje na všechny potřeby partnerů, které můžou uspokojit jen s pomocí druhého partnera, ale bohužel je to taková potřeba, kterou s ním ten druhý partner nesdílí. Například žena ráda tancuje, ale není vhodné, aby tancovala s jinými muži. Žena si ráda povídá, ale není vhodné, aby trávila hodiny chatováním s jinými muži. Žena se ráda mazlí, ale není žádoucí, aby se mazlila s jiným mužem než se svým. Ve všech těchto případech má muž myslet na to, že je jeho morální povinností tyto potřeby ženy v rozumné míře uspokojovat. Zpovídat by se měl i z toho, že ač se nechal dokopat na „candrbál“, „seděl tam pak jako kakabus a prudil ženu blbými kecy“. Naproti tomu žena by mu neměla vyčítat, že ho bály a tancování nebaví, protože nikdo si nemůže poručit, aby ho bavilo tancování či termodynamika. Zámek na pusu si ale muž dát může a úšklebky dělat nemusí. Muž rád souloží a není žádoucí, aby souložil s jinými ženami než se svou manželkou. I zde má žena včas myslet na to, že muž vyjadřuje a prožívá své city sexem, a když mu zabrání v jeho formě vyjádření citu, může si sama přičíst velký podíl na rozpadu vztahu. Tak pokud žena muži vyhoví, i když se jí moc nechce, muž by ji neměl kárat za nedostatek vášnivosti. Dost na tom, že mu vyhověla bez zbytečných řečí. U manželského dluhu je potřeba počítat s tím, že kompromis má být rovnoměrný z obou stran. Manželský dluh zaručuje, že bolest ženy je mužova bolest, touha muže je touha ženy. K rozpadu jsou nakročeny všechny svazky, ve kterých se partneři chovají naopak podle pravidla „z cizího krev neteče“ nebo podle manipulativního pravidla „Tlačíš na mě a proto říkám: Ne!“

Tak pokud Vás krátký úryvek z knihy Křesťanství, vztahy a sex zaujal, můžete si knihu půjčit v městské knihovně v Žamberku; další zajímavá kniha, kterou mají také v nabídce, je od Ladislava Heryána – Země bez obzoru.

Iva Kočová

ZE ŽIVOTA MISIJNÍHO KLUBKA VE SLATINĚ NAD ZDOBNICÍ

Chtěli bychom se s Vámi podělit alespoň o některé události, které jsme s naším Misijním klubkem prožili od začátku roku. Každý rok pořádáme s letohradským Misijním klubkem Misijní karneval a nebylo tomu jinak ani letos. V letohradské Orlovně se v únoru sešly rodiny s dětmi ze širokého okolí, aby se společně radovaly, smály, hrály i modlily. Dětem se masky moc povedly a ještě si domů odnášely různé drobnosti pro radost a hlavně dobrý pocit, že samy darovaly a mohou pomoci. Výtěžek celé akce totiž podpořil projekty Papežských misijních děl pro chudé a trpící děti v misiích. A „blaženější je

dávat“... To zažívaly (nejen) děti i při další tradiční aktivitě PMD, do které se zapojují, a s nimi i celé generace ve farnosti – touto aktivitou je Misijní jarmark®. Misionáři své výrobky nabídli začátkem roku v kostele sv. Kateřiny v Písečné, v květnu na diecézním setkání dětí v Hradci Králové a 9. září při příležitosti 2. slatinských dožíněk. Ani letos jsme nevynechali Misijní štrúdlování® nebo přípravy obětího průvodu při slavnosti Zmrtvýchvstání v kostele Proměnění Páně.

V červnu jsme malovali obrázky a přáníčka pro děti do Bangladěše. Připojili se k nám i žáci ze Základní školy ve Slatině nad Zdobnicí a z náboženství.

Do Bangladěše, která je jednou z nejchudších zemí světa, je o prázdninách odvezla misijní výprava PMD, jejímž posláním bylo zdokumentovat otevření školy pro chudé děti postavené z darů papežských misíí. Měli jsme z toho

všichni velkou radost! Děti vědí, že jejich každodenní modlitba Zdravas Maria za misie patří i těmto bangladéšským dětem a ty na ně zase myslí a vyprošují požehnání všem malým misionářům v Česku. Na konci školního roku a na konci prázdnin jsme ve Slatině zorganizovali a připravili program pro děti i z dalších klubek a nyní se připravujeme na Misijní den 2016 v Chocni v sobotu 24. září. Program začne v 10.00 hodin v kostele sv. Františka Serafinského besedou a promítáním z Bangladěše a vyvrcholí slavnou mší svatou v 15.00 hodin, kterou bude celebrovat královéhradecký biskup Jan Vokál. Nebude chybět koncert pro misie, jarmark i misijní putování po kontinentech. V říjnu pak oslavíme 90. výročí Světového dne misíí (Misijní neděle), chystáme misijní růženec pro děti, dramatizaci kapitol z nové knihy Matka Tereza – Misionářka lásky i další misijní tvoření ...

Na závěr ještě slova sv. Terezie z Kalkaty, kterou kanonizoval papež František 4. září: „Až v nebi uvidíme, kolik dlužíme chudým, že nám pomohli lépe milovat Pána Boha“.

*Za Misijní klubko ve Slatině nad Zdobnicí
Bronislava Halbrštátová, diecézní ředitelka PMD,
www.missio.cz; Nová adresa PMD v ČR:
Národní kancelář PMD, Na Kropáčce 30/1,
50003 Hradec Králové*

VÝTAH Z KRONIKY PRO FZ ZÁŘÍ 2016

Čtvrtek 30.6.16 – u bočního vchodu v kostele začala firma stavět lešení do výše 6. patra.
- v průčelí zámku a zámecké kaple také „vyrostlo“ lešení.

Sobota 16.7.16 – poutní mše sv. v 16.30 hod. u kaple Ecce Homo Pod Suticí.

Středa 20.7.16 – ráno odjížděli vlakem do Hradce Králové a odtud autobusem do Krakova z naší farnosti : Jirka Král a Kuba Kladiivo.

Sobota 23.7.16 – odjížděly děti do farního tábora na faru v Bartošovicích.

Středa 27.7.16 – na XXXI. Světové dny mládeže v Krakově přijel papež František.

Sobota 30.7.16 – děti se vrátily v pořádku z farního tábora z Bartošovic.
- poutní mše sv. u kapličky sv. Anny na Drahách a také u kapličky sv. Anny mezi Slatinou a Javornicí.

Neděle 31.7.16 – v Krakově skončily XXXI. Světové dny mládeže s papežem Františkem.
Příští SDM se konají v roce 2019 v Panamě.

Úterý 2.8.16 – několik našich farnic odjelo do Nového Města nad Metují na 26. Akademické týdny, z programu dne: mši sv. sloužil P. Prokop Brož a měl také první přednášku, dále ing. Pavel Dostálek – Pivo je dar Boží, o pasívních domech architekt Aleš Brotánek a poslední prof. Vladimír Smékal – Spiritualita a zdraví. V přestávce na oběd čtyři děvčata vykládala své dojmy z Krakova, prokládané fotodokumentací.

Pondělí 8.8.16 – v kostele varhanáři čistili varhany.
- u zámecké kaple sundáno lešení, průčelí září novou žlutohnědou fasádou.

Sobota 20.8.16 – v Malých Svatoňovicích se konala diecézní mariánská pout', na kterou jsem se vydala vlakem. V 9.30 hod. všechny poutníky přivítal místní kněz P. Ladislav Hojný a P. Pavel Dokládal, se kterým se všichni vydali na pobožnost v Mariánském sadu k 7 kapličkám. Každá kaplička představovala jednu radost Sedmiradostné Panny Marie: Zvěstování, Navštívení, Narození, Obětování, Nalezení, Nanebevzetí a Korunování. Na náměstí před kostelem poté byla slavena mše svatá, celebrant biskup Jan Vokál a asi 15 kněží. Vše probíhalo k třístému výročí poutního místa.

Neděle 21.8.16 – v 19 hod. v kostele slavnostní zahájení Festivalu Harriet Parish, který trval denně až do neděle 4. září.

Sobota 27.8.16 – ve 13 hod. poutní mše sv. v kapli sv. Bartoloměje na Žampachu.
Hudební doprovod Petr Buryška a Jan Dostál.

Sobota 3.9.16 – v 16.30 hod. poutní mše sv. v kapli na Rozálce, hudba opět Petr Buryška a Jan Dostál. Po mši svaté byla ještě možnost adorace do 18.45 hod.

Neděle 4.9.16 – při mši sv. zahrál a zazpíval chrámový sbor, také se vykuřovalo, bylo mnoho přítomných, venku pěkné počasí a na náměstí kolotoče.
- v Římě dopoledne papež František svatořečil sv. Terezu z Kalkaty, zvanou „Matka Tereza“.
- ve 20 hod. v kostele slavnostní ukončení Festivalu Harriet Parish.

Pondělí 5.9.16 – po večerní mši sv. P. Oldřich žehnal přinesené školní aktovky a batůžky přítomným dětem. V novém školním roce bude také probíhat výuka náboženství na faře v Žamberku (pondělí – 1x za 14 dnů) a ve škole v Písečné (středa – 1x za 14 dnů) a ve Slatině n. Zd. (viz str. 19)

Zapsala: Marta Marešová

O Z N Á M E N Í

Římskokatolická farnost v Žamberku pořádá na sobotu 15. října 2016 od 8.00 – 11.30 hod. **humanitární s b í r k u** za účelem poskytnutí materiální pomoci potřebným občanům po celé republice prostřednictvím Diakonie Broumov.

Co vše můžete darovat ?

- Letní a zimní oblečení (dětské, dámské, pánské);
- Lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony;
- Látky (minimálně 1 m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek);
- Domácí potřeby – nádobí bílé i černé, skleničky – vše nepoškozené a zajištěné obalem pro přepravu;
- Peří, péřové i vatované přikrývky, polštáře, deky, spací pytle;
- Veškerou nepoškozenou obuv;
- Plyšové hračky, knihy.

Věci, které vzít nemůžeme?

- Ledničky, televize, počítače a jinou elektrotechniku
- Nábytek, jízdní kola a dětské kočárky
- Znečištěný a vlhký textil, matrace, koberce

Prosíme, noste vše čisté a použitelné do KAPLE Panny Marie Bolesné (za kostelem).

Děkujeme za ochotu pomáhat potřebným.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI KVÍZU

LITURGIE:

1. 7, Křest, Smíření, Přijímání, Biřmování, Manželství, Kněžství, Pomázání nemocných
2. Odznak biskupského úřadu
3. Malá kulatá čepička, kterou nosí biskup na hlavě
4. Kříž, který nosí biskup na prsou
5. Budoucí kněz
6. V kněžském semináři

BIBLE:

1. Jan
2. Jidáš
3. Petr
4. Při poslední večeři
5. Barabáš, lid a pilát
6. V Getsemanské zahradě, s apoštoly, modlil se a potil se krví

•KALENDÁŘ AKCÍ:

Plánované akce		
Název	Termín	Místo
Farní den	28.09.2016 zač. mší svatou v 9:15	Chrám sv. Václava a fara Žamberk
Sbírka šatstva	15.10.2016 8:00 - 11:30	Kaple Panny Marie Bolestné
Posvícení	16.10.2016	Chrám sv. Václava Žamberk
Svatý rok milosrdenství	stále probíhá	Luže, Králíky, Želiv, Koclířov, HK...

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Těší nás, že máte zájem o zkvalitnění našeho občasníku. Další písemné příspěvky můžete osobně předat někomu z redakční rady nebo posílat e-mailem na níže uvedenou adresu. Další číslo vyjde ???

Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 5 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vřazovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: Ondřej Jäger, P. Oldřich Kučera, Marie Souradová. Technické zpracování: Ondřej Jäger, Lukáš Sourada. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: zpravodaj@farnostzamberk.cz; www.farnostzamberk.cz

Fotogalerie: <http://farnostzamberk.rajce.idnes.cz/>